

let ansat i stat og kommune og i de undersøgte halvoffentlige institutioner på dette tidspunkt arbejdede på skift. Tilsvarende fremgår det, at der ultimo april 1950 var beskæftiget 37.000 personer med skifteholdsarbejde i industrien, og dette skulle ifølge p. 90 svare til ca. 14 pct. af de egentlige industrielle arbejdere.

For begge grupperes vedkommende er det tydeligt, at begrebet skifteholdsarbejde omfatter særdeles forskellige arbejdstider, hvoraf antallet af arbejdere på treskift på ingen måde dominerer i forhold til antallet på varierende skift eller på toskift.

Af en oversigt udarbejdet af Dansk Arbejdsgiverforenings statistiske afdeling fremgår, at der i januar kvartal 1962 var 40.000 skifteholdsarbejdere i virksomheder under arbejdsgiverforeningen. Heraf arbejdede 25.200 i 2-holdsdrift, 11.800 i 3-holdsdrift og 3.200 i kontinuerlig drift. Dansk Arbejdsgiverforening har mundtligt oplyst, at der ikke foreligger senere opgørelser over omfanget af arbejde i holddrift, men at der ikke synes at være sket væsentlige ændringer i de senere år, således at der kan regnes med, at ca. 10 pct. arbejder på skiftehold. Det totale antal skifteholdsarbejdere inden for industri og håndværk er så vidt direktoratet bekendt blevet anslået til 75.000 (1962).

Blandt de offentlige og halv-offentlige institutioner har rapporten undersøgt skifteholdsarbejdets udbredelse inden for hospitalsvæsenet, politi- og fængselsvæsenet, post- og telegrafvæsenet, DSB, telefonvæsenet, private el-, gas- og vandværker, brandvæsenet samt sporveje og busser. Hertil kunne efter direktoratets erfaringer føjes radio, luftfartsselskaber, transportvirksomhed af forskellig art og nu også EDB-sektoren, som yderligere eksempler på institutioner med skifteholdsarbejde.

Direktoratet har på den nu givne foranledning ved telefonisk henvendelse til Dansk Arbejdsgiverforening fået oplyst, at der fortsat ikke foreligger nyere opgørelser over antallet af skifteholdsarbejdere end den omhandlede opgørelse fra 1962. Direktoratet er derfor ikke i stand til at supplere de i skrivelsen af 7. januar 1971 meddelte oplysninger.

Det tilføjes, at det i kommissoriet for arbejdsmiljøgruppen udtrykkeligt er anført,

at virkningen af arbejde i skiftehold eller på forskudt arbejdstid bør søges vurderet i forbindelse med belysning af, hvilken rolle trivsel spiller for henholdsvis arbejdets udførelse og forekomsten af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, jfr. punkt 2 i kommissoriet, der er vedlagt besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 8:

Hvor mange domme er blevet afsagt i henhold til den nuværende arbejderbeskyttelseslovgivning inden for de sidste 5 år, og hvilken strafferamme har været anvendt?

Svar:

Direktoratet for arbejdstilsynet, der formidler tiltale rejst i sager om overtrædelse af arbejderbeskyttelseslovgivningen, jfr. § 71 i lov om almindelig arbejderbeskyttelse, har givet oplysning både om domme og bødevedtagelser, idet langt den overvejende del af direktoratets retssager afsluttes med vedtagelse af bøde, hvorfor kun det samlede tal for såvel domme og bødevedtagelser giver et fuldstændigt billede af anvendelsen af sanktioner på området.

I 1967:	29 domme	220 bødevedtagelser
I 1968:	64	262
I 1969:	56	216
I 1970:	36	252
I 1971:	25	120

I alt: 210 domme 1070 bødevedtagelser

Strafferammen er ifølge nævnte § 71 bøde. Der anvendes normalt bøder på mellem 600 kr. og 200 kr. Ved særlig grove eller åbenlyse overtrædelser samt i gentagelsestilfælde, eller hvor der i øvrigt er særlig grund til det, indstilles højere bøder, sædvanligvis på 1.000-2.000 kr.

Spørgsmål 9:

Fortegnelse over anerkendte erhvervssygdomme i Danmark, Norge og Sverige og oplysninger om, hvornår de er blevet anerkendt i de tre lande.

Svar:

Gennem socialministeriet er der indhentet følgende oplysninger:

Danmark:

Ulykkesforsikringslovgivningen fra 1898 til 1916 anerkendte ikke erhvervssygdomme.